

Svobodno obzorje

Kam gre ta pot?
Kam me pelje?
Čez ceste, čez polja,
vse tja do obzorja,
kjer ptica nabira si moči,
da zaživi in v nebo poleti.
Kje je obzorje?
Tamle, čez polje.
Tamle, čez trato
obzorje leži.
Kam pa beži?
Tja, kjer se mu zdi,
kot da krila bi dobilo,
kot da v ptico bi se spremenilo.
Zdi se mu, da prav zdaj bo poletelo,
da vesolje bo zadelo,
nato svobodno bo zapelo:
»Srečnejše sem kot kadarkoli prej,
svobodno bolj kot ptica sem, poglej,
zdaj kot sonce se nasmej,
nato povej mi, če tvoj pogled na svet
zdaj lepši in bolj svoboden je, kot bil je prej«.

Taja Leskovar, 9.b